

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Namų bažnyčia. 1 dalis

John Fenn, 2010 m. balandžio mėn. 10 d., www.supernaturalhousechurch.org

Ateinančias kelias savaites dalinsiuosi savo mintimis apie tai, kuo namų bažnyčia skiriasi nuo tradicinės, ir, kaip pradėti namų bažnyčios susirinkimus. Taip pat noriu atsakyti į svarbius klausimus, pavyzdžiui, kaip išlaikyti pusiausvyrą (t.y. „nenuvažiuoti į pievas“ arba kitais žodžiais sakant, neišklęsti iš kelio) ir t.t.

Tai, ką aš supratau

Pagrindinius dalykus apie bažnyčią, kuri renkasi namuose, aš mačiau Žodyje, tačiau supratimas apie tai, kaip tai reikėtų daryti, atėjo praktikuojant Dievo Žodį, koreguojant klaidas ir padedant daugybei tokių apreiškimų kaip kad: „Ach, tai štai kodėl Paulius pasakė tai ir tai...“.

Pagrindinis dalykas, kurį supratau, yra tai, kad visas Naujasis Testamentas buvo parašytas įvairiose Romos Imperijos vietose išblaškytiems žmonėms, kurie rinkosi namuose. Tai reiškia, kad kiekvienas skyrius ir kiekviena eilutė, pradedant nuo Evangelijos pagal Matą ir baigiant Apreiškimo Jonui knyga, turėtų būti suprantami atsižvelgiant į tai, kad jie yra skirti žmonėms, susirinkusiems gyvenamojo namo svetainėje. Jei jūs išimsite tai iš konteksto ir pritaikysite auditorijai su apmokamu pastoriumi priešakyje, jums bus sunku suprasti Žodį kontekste. Žingsnis po žingsnio reikėtų atnaujinti protą šia tiesa.

Skaitydamas Apaštalo darbus supratau, kad jie bendravo su apaštalais ir laikėsi jų mokymo, rinkosi tai vienuose, tai kituose namuose, kur laužė duoną ir meldėsi. Atrodo, kad jie viena koja stovėjo šventykloje, o kita – namuose (Apd 2:42-46).

Tai truko tik porą metų. Apaštalo darbuose pasakyta (Apd 8:1), kad per tuos dvejus metus visi tikintieji, išskyrus apaštalus, paliko Jeruzalę dėl Sauliaus iš Tarso persekiojimų, ir po to, kai Saulius išsigelbėjo ir kai kurie grįžo į miestą, mes jau niekada daugiau nematome jų renkantis šventykloje.

Aš supratu, kad Tėvas maloningai suteikė tuos 18-24 mėnesius, kai jie viena koja buvo šventykloje, o kita – namų susirinkimuose, tam, kad jų mąstymas („Dievas yra pastate“) būtų pakeistas Naujojo Testamento mąstymu („Dievas yra manyje“). Šiandien žmonėms taip pat reikia tokio 18-24 mėn. laikotarpio, kad jie pradėtų mąstyti kitaip.

Žmonėms TIKRAI dažnai reikia 1-2 metų pereiti nuo senos šventyklos mąstymo būdo prie Naujojo Testamento mąstymo. Dalis sunkumų kyla dėl to, kad mes vartojame tuos pačius Biblijos terminus, tačiau jie turėtų būti suprantami kitaip, būtent, Naujojo Testamento kontekste. Taigi, reikia viską iš naujo apmąstyti.

Aš supratau, kad kiekvienas NT laiškas buvo parašytas ne vadovams, bet bažnyčiai, ir tai, kad laiško autorius tikėjosi, jog būtent visa bažnyčia spręs iškilusias problemas, o ne vien tik jų vadovai. Pavyzdžiui gali būti laiške Korintiečiams aprašytas atvejis (1 Kor 5:6), kur Paulius liepia visam kūnui pasirūpinti žmogumi, kuris turėjo kraujomaišos santykius su savo pamote ir taip pat dviem broliais, kurie bylinėjosi viešame teisme. Jis nesakė, kad tuo pasirūpintų vadovai, jis liepė jiems visiems drauge spręsti šias problemas ir prisiimti atsakomybę už savo dvasinį gyvenimą (būtent tai čia norima pasakyti).

Aš radau įvairius namų šeiminkų vardus: Lidija Filipuose, Krispas ir Justas Korinte, Jasonas Tesalonikoje, Akvilas su Priskile Romoje ir Efeze, Filemonas Kolosuose ir Nymfas Laodikėjoje. Vadinasi, kai aš skaitau tuos laiškus, turiu matyti, jog jie buvo pasiųsti būtent šitiems žmonėms, ir skirti tiems, kurie rinkosi jų namuose. Kai rinkdavosi daugiau nei 4-6 namų žmonės, jie pasidalindavo ir eidavo į kitus namus. Mes tai darome ir šiandien.

Bendri klausimai ir kontekstas

Praėjus 25 tarnavimo ir gyvenimo su Viešpačiu metams man teko pakeisti savo mąstymą ir net studijų gidų, kuriuos parašė šventyklos mentalitetą turintys žmonės, supratimą. Aš apmąsčiau iš naujo kiekvieną klausimą ir mintį leisdamas Naujajam Testamentui pačiam aiškinti save. Klausimai, į kuriuos gavau atsakymą studijuodamas Žodį NT šviesoje, būtent, kad jis buvo parašytas žmonėms namų bažnyčiose, yra tie patys, kuriuos dabar gaunu iš žmonių, kurie man skambina ir rašo elektroninius laiškus. Čia aš atsakysiu į keletą iš jų.

1) **K:** Kaip tada veikė 5 tarnavimo dovanos? **A:** Naujasis Testamentas buvo parašytas, kai namų bažnyčiose veikė visi 5 tarnavimai (vert. Ef 4:11). Jiems tai buvo tinkama ir natūrali aplinka, ir, galiu pridurti, kad veikė nuostabiai, sklandžiai, stebėtinai organizuotai. Problema yra ta, kad 1.700 metų šie

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymystės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

tarnavimai veikė tradicinėje bažnyčioje, tai yra visai ne tokioje aplinkoje, kokia buvo iš pradžių, todėl žmonės dabar neturi regimo pavyzdžio ir negali su niekuo palyginti. Tai būtų tas pats, kas mėginti apibūdinti gyvūną hippoplebeždžionozaurą.

Jeigu tu niekada nematei to gyvūno, nesvarbu, ką tau apie jį sakyti, tu neturi su kuo to palyginti. Tai tolygu bandyti paaiškinti, kaip veikė Naujojo Testamento namų bažnyčia tiems, kurie pažįsta tik 1.700 metų ne bibliniu būdu veikusią bažnyčią. Jiems reikia palaiptiui iš naujo mokytis visų dalykų NT namų bažnyčių kontekste.

2) **K:** Kaip tada su atsiskaitomybe ir saugumu? **A:** Skaitkite Naująjį Testamentą. Ką jis sako apie atsiskaitomybę? Jis kalba apie jungimąsi su Jėzumi ir su vienas kitu. Tradicinė bažnyčia matuoja atsiskaitomybę lankomumu, davimu ir savanoriška veikla. Naujasis Testamentas matuoja atsiskaitomybę augimu Viešpatyje, t.y. mokinyse ir tarpusavio santykiais. Atsiskaitomybė natūraliai kyla iš tarpusavio santykių kokybės.

Pačioje pradžioje, kai aš aiškinau, kad taip, kaip draugas jaučiasi atsakingas už savo draugą, taip ir žmogus yra atsakingas grupei žmonių, kuri renkasi jo namų svetainėje, o tas susirinkimas yra atsakingas ir susietas su kitu tokiu pat namų susirinkimu, ar keletu tokių susirinkimų, sudarytų iš draugų tame mieste, žmonėms gali susisukti galva. Tačiau visa tai yra labai natūralu, organiška, tai – ne programa, tai – tarpusavio santykiai (ryšiai). Jei kas nors išsivedžia, pas jį ateina vienas draugas, ir jei tasai išgirsta, kas jam sakoma, santykiai atstatomi. Jei ne, susirenka du ar trys ir kartu eina pas tą asmenį. Juk taip mokė Jėzus! Įsivaizduokite, kad tarpusavio santykių grąžinimas į bažnyčią iš tiesų veikia, tai ne formulė, tai yra realu.

3) **K:** Kaip išlaikyti pusiausvyrą? **A:** Kaip tai buvo daroma pirmojoje bažnyčioje? Jie buvo susijungę vienas su kitu (šiuo atveju Pauliaus) tinkle; jie bendravo vienas su kitu, keliavo, jungėsi su platesniu Kristaus Kūnu, buvo aktyvūs ir veikė kartu su vietine savo bendruomene. Jeigu jūs laikysitės apaštališko mokymo, bendrausite su vietine bendruomene ir platesniu mastu su Kristaus Kūnu, tuomet viskas bus gerai – jūs išlaikysite pusiausvyrą. Bet kuri bažnyčia, nesvarbu, kokia būtų jos struktūra, gali prarasti sveiką pusiausvyrą, jei nutars likti atskira sala.

Prie paaiškinimo apie atsiskaitomybę leiskite man dar paaiškinti apie liudijimą Naujajame Testamente. Liudijimas taip pat yra pagrįstas tarpusavio santykiais. Evangelijoje pagal Joną (Jn 1:40-42) Andriejus pristato savo brolių Petrą Jėzui – tai šeima. (Jn 1:44-50) Pilypas, kilęs iš to paties mažo miestelio, kaip ir Petras bei Andriejus, pristato savo draugą Natanaelį Jėzui – tai šeima ir bendruomenė. (Lk 5: 5-10) Petras pristato savo žvejybos verslo partnerius Jokūbą ir Joną Jėzui – tai bendradarbiai. Tai koncentriniai ir iš dalies vienas kitą dengiantys ratai: šeima, draugai, bendruomenė, bendradarbiai.

Jūs ieškote „ramybės sūnaus“ (Lk 10:5-9). Jie yra „ramybės sūnūs“ jums, bet dar ne Jėzui – jie pirmiausia priėmė jus, bet dar ne Jėzų. Luko Evangelijos 10 skyriuje Jėzus moko surasti „ramybės sūnų“, pasiūlyti jo namuose, valgyti ir gerti su jais, gydyti jame esančius ligonius (9eil.). Toks yra tarpusavio santykiais pagrįstas liudijimas, kai mes nebandome tik trumpai pristatyti „reikalą“, tarsi „kaukštelėti“ Biblija per galvą ir dingti – iš tiesų reikia pasirūpinti žmonėmis ir juos pažinti. Būkite draugu ir leiskite jiems būti „ramybės sūnumi“ jums, ir po to, kai jūs tikrai pažinsite vienas kitą, tada pristatykite Jėzų. Ir, kaip Jėzus moko, jei jie nenori jūsų, eikite kur nors kitur.

Kodėl, jūs manote, kad Paulius pirmiausiai ėjo į sinagogą? (tradicinis mąstymas sako: „na žinoma, Jis juk buvo žydas ir žydai turėjo pirmumo teisę į Evangeliją“). Žinoma, tai yra tiesa, tačiau pažvelkime į tai kontekste ir, galbūt, pamatysime, kad Paulius vykdė Jėzaus paliepimą: ieškojo „ramybės sūnų“. Jis eidavo į sinagogą ir kai kurie „ramybės sūnūs“ jį priimdavo, kai kurie – atmesdavo. Taip pat pasakyta, kad jis vėl ir vėl „atskirdavo mokinius“ ir eidavo į namus.

Štai tokie pagrindiniai klausimai, į kuriuos aš turėjau rasti atsakymus, tačiau dar daug daugiau dalykų paaiškėjo, kai mes pradėjome juos taikyti praktikoje.

Kaip atrodo namų bažnyčia?

Apaštalų darbuose parašyta (Apd 2:46), kad jie vaikščiojo iš namų į namus, nors keliose vietose Paulius kreipiasi į atskirus žmones ir į bažnyčią, kuri renkasi jų namuose, kaip kad esu minėjęs anksčiau. Kai mes pirmą kartą pradėjome namų bažnyčią, aš nežinojau, kaip suderinti tai, kad jie „vaikščiojo iš namų į namus“ su tuo, kad „bažnyčia rinkosi namuose“, tačiau netrukus tai paaiškėjo. Mes pradėjome mūsų svetainėje su nedidele grupe žmonių, kurie, kaip ir mes, nelankė bažnyčios. Pakako paprasto pakvietimo. Šešias savaites Barbara ir aš priimdavome žmones mūsų namų svetainėje, o aš vadovavau. Mes kalbėjome apie namų bažnyčią, kartu nagrinėjome Žodį namų bažnyčių kontekste, taikėme tai

„Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ (2 Kor 1:24). 2
www.namu-baznycia.lt, namu.baznycia@gmail.com

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

praktikoje ir žiūrėjome, kaip tai veikia. Po penkių savaitių Tėvas man pasakė: „Tu jau pakankamai kalbėjai, dabar pavesk tai kitiems“.

Taigi aš pasakiau, kad kitą savaitę susirinkimą ves kas nors kitas. Kitas šešias savaites mes vis dar rinkomės mūsų namuose ir tačiau kiekvieną savaitę vadovaudavo vis kitas žmogus. Kiekvienas susirinkimas buvo skirtingas, nes mūsų dovanos yra skirtingos. Vienas brolis buvo daugiau linkęs mokyti, nepergyveno dėl šlovinimo su CD, atsinešdavo Bibliją bei pagalbinės medžiagos studijoms. Kitas brolis buvo daugiau linkęs melstis, garbinti, todėl mes praleidome laiką meldamiesi vienas už kitą ir garbindami. Per tą laiką žmonės, kurie niekada nepraktikavo Dvasios dovanų, pradėjo tai daryti, o mes su Barbara tylėjome ir leidome jiems imtis iniciatyvos.

Pamoka: leiskite vadovauti tam, kuris veda susirinkimą. Te Dievas veikia per kitus, kai jie daro dalykus kitaip, negu mes tai darome. Supraskite, tai nėra blogai, tai tiesiog yra kitaip, ir dėl to nesijaudinkite.

Taip praėjo dvylika savaitių. Barbara buvo atsakinga už svečių priėmimą, tačiau vieną kartą ji pasakė: „Jonai, kas nors kitas turėtų tai daryti taip pat, nereikia manyti, kad susirinkimas visados turi vykti mūsų namuose. Žodis sako, kad jie eidavo iš namų į namus, taigi ir mes taip darykime“.

Mes taip ir padarėme. Sudarėme tvarkaraštį ir toliau jau kiekvieną savaitę rinkdavomės vis kituose namuose. Paprastai šeiminkai/ės yra ir susirinkimo vadovai, bet nebūtinai. Kartais jie sako: „Aš atidariau savo namų duris žmonėms, tačiau šią savaitę buvau per daug užsiėmęs/usi ieškoti Viešpaties, todėl tegul kas nors kitas praveda susirinkimą“. Tada kuris nors kitas pasisiūlo pravesti susirinkimą ir tai yra gerai.

Pamoka: šiek tiek užkandžių ir gėrimų padeda žmonėms jaustis kaip namie.

Pamoka: Jei jūs keisite namus ir vadovus kiekvieną savaitę, visi įpras dalintis tuo, kas yra jų širdyje, ir jūs būsite nustebinti po to įsižiebusių diskusijų.

Mes supratome, kad namų bažnyčios, kurios renkasi kiekvieną savaitę to paties žmogaus namuose, neišsilaiko ilgai (ne ilgiau negu 3 metus), po to jos gyvenimas apmiršta, ji praranda pusiausvyrą mokyme bei tiksluose, arba dėl pačių įvairiausių priežasčių žmonės tiesiog nustoja ją lankyti.

Žodis moko, kad kiekvieną kartą, kai Jėzus, Paulius, Petras ar kiti, kur nors nuvykdavo, jie turėdavo, ką pasakyti. Paulius sakė, kad nebūtų jiems naudos, jeigu jie būtų atėję be apreiškimo, mokymo, nesidalintų gyvenimo patyrimu, Šventosios Dvasios dovanomis (1 Kor 14:6) ir t.t. Jis mokė, kad kai jie susirenka; kiekvienas turi giesmę (malda/garbinimą), ar apreiškimą (kažką, ką Dievas atskleidė, parodė, mokymą (kažką, ką Dievas mane mokė), ar kalbas, ar aiškinimą (veikiančias Dvasios dovanas) (1 Kor 14:26).

Kaip kontrastas šitiems susirinkimams, buvo tik keli, kuriuose niekas nebuvo atsakingas, kuriuose niekas neturėjo ką pasakyti. Mes matome 120 žmonių susirinkimą per Sekmines, kai nebuvo aiškaus lyderio tol, kol nenužengė Šventoji Dvasia ir Petras pradėjo pamokslauti, kai jie išėjo į gatves. Mes matome susirinkimą (Apd 13:1-3), kai 5 vyrai ieškojo Viešpaties be vieno aiškaus lyderio. Bet visais šiais atvejais Viešpats pats vadovavo susirinkimams.

Pamoka: Dievas veikia per savo žmones, bet jei lyderis kartais neturi, ką pasakyti nuo Viešpaties, gerai yra visiems kartu ieškoti Dievo ir laukti, ką Jis darys. Tačiau paprastai Jis turės ką pasakyti per tuos, kurie vadovauja, ir tuos, kurie dalyvauja.

Kitą savaitę toliau dalinsiuosi savo mintimis ta pačia tema, nes norėčiau naujiems prenumeratoriams duoti daugiau supratimo, kaip pradėti...

Gausių palaiminimų!
John Fenn

Namų bažnyčia. 2 dalis

John Fenn, 2010 m. balandžio mėn. 17 d., www.supernaturalhousechurch.org

Ką daryti jeigu?...

Anksčiau ar vėliau iškils klausimų dėl asmens, kuris nuolatos dominuoja pokalbyje arba dėl tų, kurie nesilaiko visuotinai priimtinių mandagumo taisyklių namų bažnyčioje. Žmogaus prigimtis nepasikeitė, –

„Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ (2 Kor 1:24).

www.namu-baznycia.lt, namu.baznycia@gmail.com

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Pauliui taip pat teko su tuo susidurti.

Namų bažnyčios Korinte buvo labai įvairios. Apaštalų darbuose (Apd 18:1-8) skaitome, kaip šalia sinagogos gyvenusio romėno Justo Gajaus namuose buvo įkurta bažnyčia. Prie jo jungėsi sinagogos vyresnysis Krispas, įvairūs tikintys žydai bei įtikėję graikai iš Korinto. Kai jų prisirinko daugiau, ir jie nebetilpo Justo namuose, jie greitai išplito po kitus namus.

Įsivaizduokite vienoje svetainėje pirmą kartą susirinkusius trijų skirtingų kultūrų žmones: graikus, romėnus ir žydus. Korinto miestas turėjo moto: „Laisvė ir pažinimas“. Tai reiškė, kad „gali elgtis taip, kaip tau patinka, kaip tau atrodo gerai“. Žydai griežtai laikėsi savo tradicijų ir buvo nuo kitų atsiriboję. Tame regione žydų moterys privalėjo gobtis šydais ir nė vienas žydas nebendravo su romėnais bei graikais jų namuose... tol, kol jie nepažino Jėzaus.

Prisiminkime – Paulius rašė žmonėms, kurie pirmą kartą susirinko romėno Justo namuose. Susirinkime jie laikėsi visuotinai priimto etiketo reikalavimų, kaip dera elgtis atėjus pas ką nors į svečius. Tai jis pradėjo aiškinti jau šio laiško pradžioje (1 Kor 11:1-16). Situacija buvo tokia, kad kai kurios žmonos nusiėmė vualius ir meldėsi bei pranašavo neapgautą galva, o tai prieštaravo to meto papročiams.

Žydų žmonos atrado laisvę Jėzuje bendraudamos su graikų ir romėnų moterimis, kurios buvo liberalesnės, arba iš vis nenešiojo tų vualių. Todėl bendraudamos jos nusiimdavo savo gobtuvus. Paulius liepė moterims laikytis to meto kultūros papročių ir tinkamai rengtis, kad būtų gerbiami jų vyrai. Visos, kurios norėjo, galėjo melstis ir pranašauti, tik privalėjo tinkamai rengtis.

Toliau šiame laiške (1 Kor 11:17-34) Paulius aiškina, kaip tinkamai pagerbti Dievo Sūnų Viešpaties vakarienės, kuri buvo dalis didesnių vaišių, metu. Toje kultūroje aukštesnio socialinio luomo žmonės nevalgė kartu su prastuomene, todėl jie pavalgėdavo prieš eidami į bažnyčios susirinkimą (vert. 1 Kor 11:17-22). Paulius liepia jiems to nedaryti aiškindamas, kad jie turi savo namus pavalgyti, tačiau eidami į susirinkimą, kuris vyksta kituose namuose, turi paruošti tam savo protą bei dvasią ir parodyti meilę kitoms socialinėms grupėms. Tai reiškia, kad jie turėtų valgyti kartu su kitais ir nebūti snobais.

Taigi dabar mes žinome, kad kai kurie pavalgėdavo prieš susirinkimą, o jų žmonos šnekučiavosi be vualių. Laiške Korintiečiams (1 Kor 14:26-40) Paulius rašo pagrindinius nurodymus susirinkimui, kuris vyksta kieno nors namuose ir moko, kaip jį suderinti su visuotinai priimtais mandagumo reikalavimais. Jis sako (1 Kor 14:26), kad visi gali dalyvauti: „Kai susirenkate, kiekvienas turi giesmę ar pamokymą, ar kalbą, ar apreiškimą, ar aiškinimą“. Pagrindinė pastraipos mintis, pasakyta eilutės pabaigoje: „Tegu viskas tarnauja ugdymui“. 27-28 eilutėje išsakytos tokios mintys: „Jei kas nors turi kalbą, kuriai reikia aiškinimo, te daugiausiai du – trys kalba, o kiti tegu aiškina, bet jei nėra nei vieno, kuris gali išaiškinti, tuomet tegu pasilaiko tai sau ir Dievui.“

Tokia yra pagrindinė mintis. Jei turi kažką nuo Dievo, tai dar nereiškia, kad būtinai turi tuo pasidalinti. Daug susirinkimų buvo suardyti, kai juose kažkas dominavo, nes kai kurie žmonės „mėgino prastumti savo mėgiamą doktriną“, arba jie turėjo kažką nuo Dievo ir manė, kad būtinai privalo tuo pasidalinti. Paulius sako: ne, jūs neprivalote. Jei tai netinkamas laikas arba nėra nei vieno kas priima, arba tai tiesiog nesiderina su bendra susirinkimo tėkme, kalbėk tai sau ir Viešpačiui, tada tu nenusidėsi.

Tai verta prisiminti vedant pokalbius, kai kartu yra ir paaugę vaikai arba, kai susirinkus beveik vien viengungiams, poros pradeda kalbėti apie santuokos problemas ir t.t. Būkite jautrūs tiems, kurie yra kartu su jumis susirinkime. 29-31 eilutėse Paulius vėl kalba apie pranašavimą ir dalijimąsi Dievo Žodžiu sakdamas, kad visi gali kalbėti paėiliui. Jis ragina užleisti eilę esančiam šalia ir po to kalbėti, o kiti tegu apsvarsto. Svarbu yra suvokti tai, kad viskas, kuo tu dalijiesi, yra aptarimo objektas, apie kurį galima diskutuoti, priimti arba atmesti.

Dažnai mes patiriame, kad kai kas nors dalijasi žodžiu, o kitas jam paprieštarauja arba laiko tai nepriimtiniu, kalbėjęs asmuo nusimena, kad buvo atmestas žodis nuo Dievo.

Jei tu pietauji su draugais ir tuo metu išsakytos idėjos įžiebiamą diskusiją, niekas neišsižeidžia, tačiau jeigu priduriama: „Taip sako Viešpats“ – tuomet žmonės įsižeidžia. Nusiramink, tu esi tarp draugų, nepriimk to asmeniškai, mokykis ir auk. Tu esi dalis tikinčiųjų bendruomenės ir nei vienas čia neprivalo priimti viską, kas sakoma, neapsvarstęs, ar tai yra tinkama.

Neužmirškite, kad namų bažnyčioje jūsų tikslas yra pažinti žmogų, sėdintį šalia jūsų susirinkimo metu namų svetainėje. Todėl elkitės taip, kaip Paulius moko namų bažnyčias Efeze (4 sk.); daryti viską, ką

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymystės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

galite, kad palaikytumėte meilės ryšius Dvasioje, ir nusileisti vienas kitam.

1 Kor 14:32 skaitome šitų teiginių apibendrinimą: „Pranašų dvasios yra paklusnios pranašams“. Tai reiškia, kad tu gali kontroliuoti, tai kas yra tavo dvasioje. Jei nėra galimybės pasidalinti, pasilaikyk tai sau. Jei tu nori kalbėti, bet šalia tavęs kažkas kitas turi kuo pasidalinti, užleisk pirmenybę jam. Jei du ar trys jau kalbėjo ir susirinkimas jau vyksta, patylėk. Jei kalbi, suprask, kad kas nors gali ir nepriimti. Tu gali save kontroliuoti ir esi už tai atsakingas. Jis pabaigia šį skyrių pasakydamas svarbiausią dalyką: „Nes Dievas nėra sumaištis, bet ramybės Dievas...“ (33 eil.), sustiprindamas anksčiau išsakytą mintį: „Tegu viskas tarnauja ugdymui“ (26 eil.).

Elgtis su meile iš esmės reiškia štai ką: Kažkas vadovauja susirinkimui - tai vienas valdžios lygmuo; tu esi svečias kieno nors namuose – tai kitas valdžios lygmuo, todėl šeimininkas ar šeimininkė turi galutinį autoritetą tam, kas vyksta jų namuose, nesvarbu ar tu priduri prie to „taip sako Viešpats“, ar ne. Neužmiršk, kad esi svečias kieno nors namuose.

Moterų klausimas

Tuomet jis grįžta prie to klausimo, kurį palietė 11 skyriuje apie moterų atrastą laisvę nusiimti savo vualius pagonių namuose. Čia nebuvo medinių grotelių kaip sinagogoje, kurios atskirdavo jas nuo visų ir kur jos negalėjo nei ko nors paklausti, nei bendrauti; dabar jos sėdėjo kartu su savo vyrais bei vaikais ir turėjo daugybę, daugybę klausimų! Šitoje situacijoje jos apiberdavo visus begale klausimų. Paulius pasakė joms, kad jos gali melstis ir pranašauti, tik tegul rengiasi taip, kaip reikalauja to laiko kultūra, tačiau šitame skyriuje jis sako: jeigu žmonos turi klausimų, kurie įneša sumaištį, jos turėtų palaukti ir paklausti savo vyrų namuose. Paulius, sakydamas, kad jos gali pranašauti ir melstis (11 sk.), neprieštarauja pats sau po to 14 skyriuje drausdamas joms kalbėti, jis sako: jeigu jų kalbos veda į sumaištį, te pasiklausia vyrų, kai bus namie.

Štai kodėl Paulius pabaigia suderindamas savo instrukcijas dėl šių pagrindinių socialinių etiketo tradicijų. „Todėl broliai karštai troškite pranašauti ir nedrauskitės kalbėti kalbomis, tebūnie viskas daroma padoriai ir tvarkingai“ (39-40 eil.).

Štai, ką darome mes. Aš VISADA mokau iš šito skyriaus naujas namų bažnyčias, nes taip pat, kaip ir Pauliaus dienomis, kažkas nori dominuoti arba jėga brukti tai, ką jie manosi gavę iš Dievo, arba nežino, kaip elgtis kieno nors namuose. Jei kas nors 2-3 savaites bandė dominuoti arba užsispyrusiai bruko, kad viskas, ką jis girdi, ar priima yra iš Dievo, mes visada pabendraujame su tokiu asmeniu atskirai nuo kitų. Paprastai tai padeda. Jei jo širdis yra teisinga, jis pasimoko ir tampa grupės dalimi, nes nenori įžeisti kitų.

Jei jo širdis nėra teisinga, jei jis ieško sakyklos arba turi savo mėgstamą doktriną ar mokymą ir reikalauja, kad viskas, ką jis sako, būtų priimta, jis nustoja lankytis, nes neranda pritaikymo savo „dovanai“. Jie arba auga Kristuje ir lavinasi laikydamiesi visuotinai priimto etiketo, arba pasitraukia pasirinkdami pasilikti ten, kur jie yra dvasinė ir socialinė prasme. Tai – jų pasirinkimas, ir mes nebėgame paskui juos. Paprastai tie žmonės yra dvasinės salos, kurios neturi nei vieno, kas kalbėtų į jų gyvenimą, ir neturi tikrų draugų Kristuje. Liūdna, bet jie pasirinko tai patys. Jie jau geriau įsižeis ir atsiskirs negu žengs drašų žingsnį, kad mokytųsi ir augtų subalansuotu ir sveiku būdu investuodami į kitų gyvenimus.

Pačioje pradžioje mes turėjome vieną šeimą, kurios vaikai buvo nevaldomi. Jie laužė akmenis aplink vandens telkinį, mėtė akmenis bei lazdas norėdami užmušti žuvis ir labai destruktiviai elgėsi su namais ir augalais. Kai po trijų savaičių mes švelniai paprašėme tėvų sudrausminti savo vaikus, rezultatų nesulaukėme, tada mes labai atvirai ir tiesiai pasišnekėjome asmeniškai su mama ir tėčiu. Užuoat atsiprašę ir pripažinę, kad jie yra mūsų svečiai, jie įsižeidė ir nuo to laiko aš daugiau niekada jų nemačiau.

Vyresnieji ir vadovavimas

Kai kurie namų bažnyčiose gina sistemą be jokių vadovų, kai visi sėdi ratu kaip draugų būrys ir laukia, kad Dievas kalbėtų per kurį nors iš jų. Aš nerandu tokio pavyzdžio Šventajame Rašte. Kaip jau mokiau praėjusią savaitę, buvo maldos susirinkimų, kuriems niekas nevadovavo (Apd 2:1; Apd 13:1-3), tačiau paprastai ten, kur Jėzus, Paulius ar Petras nueidavo, jie turėdavo, ką pasakyti.

Namų bažnyčios vadovai tarnauja iš „apačios į viršų“, o ne „iš viršaus žemyn“. Tai santūrus, švelnus vadovavimas, kurio tikslas ugdyti kitus Kristuje, kai jie nori augti Viešpatyje. Vadovavimas yra daugiau funkcija ir malonė, nei titulas ir tarnavimas. Morkus (Mk 4:33) pastebi, kad Jėzus kalbėdavo žmonėms tik tada, kai jie galėjo tai priimti. Tai vadovavimas savo pavyzdžiu, modeliavimas gyvenimo Kristuje, suteikimas galimybės kitiems padaryti teisingus sprendimus. Toks yra Naujojo Testamento vadovavimas.

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Šitie dalykai iškyla natūraliai, nes jų širdis ir malonė natūraliai atsiskleidžia tokiu būdu. Paulius sušaukė Efezo rajone esančių namų bažnyčių vadovus į susirinkimą, aprašytą Apaštalų darbų 20 skyriuje (Apd 20:17-38). Štai kaip jis apibūdina jų širdis: „Būkite rūpestingi sau ir visai kaimenei, kuriai Šventoji Dvasia jus paskyrė prižiūrėtojais, kad ganytumėte Dievo bažnyčią, kurią Jis įsigijo savo krauju“ (28 eil.).

Žmonės, kurie turi malonę vadovauti, pasižymi tokiomis savybėmis: jie rimtai žiūri į savo gyvenimą ir myli bei rūpinasi kaimene. Tai natūraliai kyla iš jų vidaus. Tai būtent tie žmonės, kurie natūraliai pasidomi, kai kas nors kurį laiką neateina į bažnyčios susirinkimus. Tai yra tie žmonės, kurie natūraliai pasirūpina nunešti maisto tiems, kurie stokoja, arba pastebi kitų finansinius poreikius ir padeda esant reikalui arba skiria laiko padėti kitiems spręsti santuokos ar kitokias gyvenimo problemas.

Paulius liepė jiems „maitinti“ kaimenę, bet tai nėra tikslus vertimas. Graikų kalbos žodis „promaino“ reiškia „prižiūrėti kaimenę“, o ne „maitinti“ (graikų k. „boso“). Šis veiksmas dabar tapo daiktavardžiu, ir šiandien žinomas kaip žodis „Pastorius“.

Visa tai sklandžiai ir natūraliai veikė namų bažnyčiose kartu su penkiomis tarnavimo dovanomis (Ef 4:11). Kartais aš gaunu iš skaitytojų klausimų apie jas. Turiu jums priminti, kad visas NT buvo parašytas namų bažnyčioms. Tai reiškia, kad šiandien šios tarnavimo dovanos veikia joms svetimoje aplinkoje, kuri neleidžia joms sklandžiai liėtis taip, kaip tai buvo aprašyta NT ankstyvosios namų bažnyčios metu.

Gausių palaiminimų!
John Fenn

Namų bažnyčia. 3 dalis

John Fenn, 2010 m. gegužės 1 d., www.supernaturalhousechurch.org

Namų bažnyčių kultūra

Šiandien aš dalinsiuosi mintimis apie namų bažnyčių kultūrą ir mąstyseną. Manau, kad tai padės jums suprasti skirtumus. Jeigu jūs jau esate namų bažnyčioje, viliosis, kad man pavyks išaiškinti kai ką svarbaus, būtent: kas daro namų bažnyčią namų bažnyčia.

Aš pateiksiu kai kuriuos pagrindinius teiginius apie tradicinę bažnyčios struktūrą ne todėl, kad norėčiau įžeisti, bet todėl, kad noriu palyginti ir apibendrinti.

Vienas iš esminių namų ir tradicinių bažnyčių kultūros skirtumų yra tas, kad tradicinė bažnyčia išugdė visą kartą, kuri žiūri į bažnyčią taip: „Ką ji man gali duoti?“ arba: „Kokia nauda iš jos mano šeimai?“, užuot klausiusi: „Kaip aš joje augsiu Kristuje, turėdamas saugius santykius su tikrais draugais?“ ir „Koks būtų mano įnašas siekiant namų bažnyčios (taip pat viso išorinio namų bažnyčių tinklo), tikėjimo šeimos gerovės.“

Prieš kelerius metus, kai man teko konsultuoti tradicinės bažnyčias ir Biblijos mokyklas, paprašiau, kad pastoriai išplatintų anketas, kuriose buvo klausimas, kodėl žmonės pasirinko būtent šią bažnyčią. Paaškęs rezultatus, pastoriai buvo nustebinti ir jiems teko nusizeminti. Pamokslas, kaip priežastis, dėl kurios žmonės pasirinko būtent tą bažnyčią, atsidūrė prioritetų sąrašo apačioje. Dažniausiai pirmoje vietoje buvo tarnavimas vaikams arba jaunimo grupė, lopšelis-darželis (kūdikių priežiūra), po to „gera muzika“, arba „geras garbinimas“. Vieno pastoriaus reitingas buvo žemiau nei automobilių stovėjimo aikštelės sąlygos.

Kai kurie bažnyčių lanko socialiniais tikslais. Tarnavimas vaikams kai kuriems pakeičia auklę, kad jie patys galėtų atsikvėpti ir pabūti kurį laiką be vaikų; kiti eina į bažnyčią susipažinti su savo amžiaus žmonėmis, dar kitiems patinka sėdėti ir klausytis choro bei instrumentinės atlikėjų grupės. Keli drungni krikščionys vyrai, negirdint jų žmonoms, kurios degė dėl Jėzaus, draugiškai prisipažino, jog jie lanko bažnyčią todėl, kad tai naudinga jų verslui.

Oi!

Tarsi kontrastas šitiems pavyzdžiams namų bažnyčių kultūrą galima pailustruoti indėno pasakojimu. Vienam mano draugui, kai tas lankėsi jo krašte, jis pasakė: „Jūs, amerikiečiai, pamokslaujate kitokią evangeliją nei mes. Jūs sakote žmonėms: „Jeigu jūs priimsite Jėzų kaip savo Viešpatį, jūs atgausite savo sveikatą, pinigus, laimėsite savo šeimą ir verslą“. Mes žmonėms sakome: „Jeigu jūs priimsite Jėzų, kaip Viešpatį, jūs galite prarasti sveikatą, pinigus, šeimą ir verslą, jūs galite prarasti net savo gyvybę“.

„Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ (2 Kor 1:24).
www.namu-baznycia.lt, namu.baznycia@gmail.com

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Namų bažnyčiose žmonių prioritetai kitokie. Mes akcentuojame tarpusavio santykius, kuriuos turime namų bažnyčioje. Jie yra tokie turtingi, kad mes norėtume įtraukti ir kitus į šituos santykius, todėl ieškome žmonių, kurie būtų mums „ramybės sūnūs“ (taikingai nusiteikę mūsų atžvilgiu) mūsų įtakos sferose, šeimoje, bendruomenėje, darbe, siekiame juos geriau pažinti ir pakviesti į savo svetaines. Namų bažnyčiose mes galvojame, kaip įtraukti kitus į savo gyvenimą. Tradicinis mąstymas siekia įtraukti žmones į savo programas.

Namų bažnyčia nėra chaotiška. Mes pažįstame vieni kitus ir kiekvieną savaitę meldžiamės vieni už kitus. Mes žinome, jeigu kas nors turi finansinių poreikių, ir turime galimybę bei atsakomybę atsakyti į juos individualiai arba kaip namų bažnyčia.

Tradicinė bažnyčia yra „iškarpyta“ krikščionybė, „iškarpytas“ tikėjimas. Ji sumažinta iki teorijos ir geriausio scenarijaus. Tu gali aukoti pinigus programai nepažindamas nei asmens, nei situacijos, kuriai jam skirti. Namų bažnyčioje žmonės pažįsta vieni kitus, čia „formulės“ neveikia. Visi dalijasi savo skausmais ir pergalemis.

Namų bažnyčios krikščionys yra įsitraukę ir veikiantys. Užuoat aukoję programoms, kad kokios nors specifinės srities specialistai eitų į kalėjimus, dalintų maistą ligoniams, rinktų ir dalintų maistą bei drabužius stokojantiems ar remontuotų kieno nors namus, namų bažnyčiose žmonės tampa tais specialistais tarp savųjų. Mes patys daliname maistą. Mes patys apmokame kieno nors sąskaitas už elektrą arba pagelbstime kieno nors namuose.

Nukreipta į išorę

Tradicinės bažnyčios yra nukreiptos į save. Tai ne kaltinimas, o faktas. Savo prigimtimi jos visos suinteresuotos pritraukti žmones, kas pritraukia pinigus ir savanorių darbą, kurie vykdo bažnyčios programas. Kai aš konsultuodavau pastorius, pirmas klausimas būdavo toks: „Kaip užtrenkti galines duris?“ Tai reiškia: „Ką daryti, kad žmonės neišeitų“ ir: „Ką aš darau, kad mano bažnyčia ar Biblijos mokykla augtų?“.

Dėl šitos priežasties visų problemų sprendimas yra susietas su struktūra. Jei yra socialinis poreikis – pradėk programą (drabužiai, autobusas, jaunavedžiai, viengungiai, maisto dalinimas). Tokį mąstymą priima ir susirinkimas – jei bažnyčia nepatenkina mano ar mano šeimos poreikių, mes išeisime ir ieškosime kitos tradicinės bažnyčios, kuri turi man tinkančią programą. Namų bažnyčia yra sudaryta iš žmonių, kurie vertina santykius, kurie yra joje tarsi pamatas Kristuje. Problemų sprendimas atrandamas šitų tarpusavio santykių dėka. Jei kam nors reikia maisto arba kas nors sveiksta po operacijos, sutelkite tuos, kurie renkasi jūsų svetainėje, kad tiems žmonėms būtų suteikta pagalba, nes kai skauda vienam, skauda visiems, tai ne programa, bet namų bažnyčios bendruomenės atsakas.

Neatsakomi jaunų šeimų poreikiai? Atsiskirkite nuo jaunų šeimų namų bažnyčios ir pradėkite kviešti kitus bažnyčių nelankančius krikščionis arba jums taikingus nekrikščionis į savo namų bažnyčią. Jei kas nors neturi kuo atvykti, JŪS pasirūpinkite, kad jie būtų atvežti į susirinkimą ir parvežti namo. Mes mąstome ne taip: jei mūsų poreikiai nebus atsakyti, mes eisime į kitą bažnyčią, bet taip: kuo aš galiu prisidėti, kad ši problema būtų išspręsta? Kokį aprūpinimą Viešpats yra paruošęs mums ir mūsų šeimai visoje namų bažnyčių šeimoje? Kaip mes galime pasidalinti su kitais tais turtais, kuriuos turime savo namų bažnyčios tarpusavio santykiuose?

Galiausiai

Namų bažnyčios susirinkimams reikia pasiruošimo, ypač tiems, kurie tą dieną vadovauja. Tai ne tokiems žmonėms, kurie mėgsta sėdėti gale, nedalyvauti ir neturi, ką pasakyti. Tačiau jei tą dieną esi vedantysis, privalai į tai žiūrėti rimtai, praleisti laiką skaitydamas ir apmąstydamas maldoje Žodį su Viešpačiu, kad gautum susirinkimui kryptį. Jei tas, kuris vadovauja, to nedaro, namų bažnyčia tampa socialiniu susirinkimu: viskas sukasi apie bendravimą, maistą, paviršutinišką malda, tačiau nėra tikro dvasinio peno ir susirinkimas pakliūva į stagnacijos būklę.

Visus, kurie domisi namų bažnyčiomis ir pirmą kartą gauna mano „Savaitės mintis“, drąsinu paskaityti šia tema ankstesnius straipsnius mūsų Internetiniame tinklalapyje. Namų bažnyčių susirinkimai vyksta su tikslu, kurio prioritetas yra tos namų bažnyčios žmonės ir jų augimas Kristuje. Kitą savaitę rašysiu paskutine tema šioje serijoje – kaip pradėti, kaip bendrauti meilėje su tokiais skirtingais žmonėmis, ir dar daugiau!

Gausių palaiminimų!
John Fenn

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokinytės procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

Namų bažnyčia. 4 dalis

John Fenn, 2010 m. gegužės 8 d., www.supernaturalhousechurch.org

Labai praktiškos „Savaitės mintys“

Kaip pradėti namų bažnyčią?

Po klausimo: „Kaip surasti namų bažnyčią mano rajone?“, kitas dažniausiai užduodamas klausimas yra toks: „Kaip pradėti namų bažnyčią?“ Yra keletas dalykų, kuriuos reikia žinoti. Rašte atrasime vardus žmonių, kurie buvo jų namuose susirenkančių bažnyčių šeiminkai arba šeiminkės: Lidija Filipuose, Jasonas Tesalonikoje, Titas Justas ir Krispas Korinte, Priskila ir Akvilas Efeze (o vėliau Romoje), Filemonas Kolosuose, ponis vardu Nymfas Laodikėjoje (Apd 16:15-40; 17:5; 18:7-8; 1 Kor 16:19; Rom 16:3-5; Kol 4:15; Fil 2). Iš šitų pavyzdžių galime matyti, kad paprastai visas krūvis nebūdavo ant vieno iš individų – jie turėjo pagalbininkų. Pavyzdžiui, Lidijos namuose buvo darbininkai, Filipų kalėjimo viršininkui padėjo šeima, Filemonas turėjo darbininkų, Korinte žydų sinagogos vyresnysis Krispas buvo vienoje komandoje su romėnu Titu Justu. Akivaizdu, kad Priskila ir Akvilas buvo vyro ir žmonos komanda, pasižymėjusi svetingumu, nes jie priimdavo bažnyčią savo namuose Romoje ir Efeze. Visur, kur tik jie tik nuvykdavo, ten priimdavo bažnyčią savo namuose.

Mes supratome, kad tas pat pavyzdys tinka ir mums. Tai reiškia, kad nors jūs tikrai turite svetingumo dovaną, savo komandoje jums reikia turėti galinčių pagelbėti žmonių. Galbūt, pradžioje jūs galėsite priimti žmones savo namuose ir vadovauti susirinkimams, tačiau po kurio laiko Viešpats atves jums panašų žmogų, turintį tų pačių dvasinių sugebėjimų, kuris padės nešti našta. Mes supratome, kad kiekvieną savaitę keičiant namus ir vadovus krūvis pasiskirsto ant visų ir sužadina kiekvieną būti aktyviu dvasine prasme. Jei ilgą laiką kas savaitę nekeisite vadovų ir namų, susirinkimai taps miniatiūromis to, ką jūs palikote tradicinėje bažnyčioje, kai visi žiūri į vieną ar du žmones, kad gautų „žodį“.

Iš anksto apgalvotas (su intencija)

Dažnai namų bažnyčias pradeda bažnyčios nelankantys žmonės, kurie kviečia kitus tokius pat bažnyčios nelankančius draugus pasivaikinti, pasimelsti, pagarbinti, studijuoti Žodį ir pasikalbėti apie namų bažnyčią. Namų bažnyčios skiriasi nuo maldos susirinkimų ar Biblijos studijų. Čia žmonės renkasi reguliariai ir su konkrečiu rimtu tikslu.

Tulsoje mes vartojame žodį „su intencija“ keliomis reikšmėmis. Mes turime ketinimų vienas kito atžvilgiu, turime tikslą, iš anksto apgalvotą ketinimą, dėl ko ir kaip renkames, turime ketinimų savo kaimynų atžvilgiu ir tų, su kuriais draugaujame, kuriems teikiame pirmenybę savo gyvenime, maldoje, draugystėje, bendravime tarp susirinkimų. Neturint šitų rimtų ketinimų neįmanoma pradėti namų bažnyčios. Tai nėra tik dar vienas savaitės įvykis, skirtas kartu praleisti laiką, tai krikščionybė su intencija ir tikslu, sąmoningas, tarpusavio santykiais paremtas tikėjimas ir bažnyčia.

Pradžia

Anksčiau šitoje straipsnių serijoje rašiau apie Jėzaus nurodymų vykdymą (Lk 10), t.y. ieškoti taikingų asmenų. Tai yra tie žmonės, kurie priima jus anksčiau nei jie priima Jėzų. Tai gali būti jūsų šeima, draugai arba kaimynai bendruomenėje, bendradarbiai. Tai žmonės, kurie yra jūsų įtakos sferoje, tarp kurių yra tikinčių ir netikinčių, kurie labiau norėtų ateiti į jūsų svetainę nei į bažnyčios pastatą. Taigi, svečių priėmimas prasideda nuo vieno ar dviejų. Pasivaikinkite, po to skirkite laiką maldai, garbinimui, diskusijai... Štai kaip tai prasideda. Pažįstu vieną porą, kuri nusprendė kvieštis į svečius tokius pat kaip ir jie, bažnyčios nelankančius žmones. Jie iš karto pradėjo nuo 6-7 porų ir šeimų.

Tikslinga malda

Namų bažnyčios susirinkimo laikas kinta, tačiau esminis pasikeitimas įvyksta tada, kai žmonės suvokia svarbą to, ką jie daro, jog tai nėra vien tik draugų būrelis, kurie kartu vaišinas ir leidžia laiką su Viešpačiu, tačiau yra dvasiniai namai ir dvasinė šeima. Kai tai įvyksta, žmonės ima rinktis sekmadienio ryte, kartais šeštadienį, kartais – savaitgalio vakarą, tačiau svarbiausia, jog jų mąstyme įvyksta pasikeitimas, kad tai yra bažnyčia, kad tai yra jų dvasinė šeima.

Štai kaip tai dažniausia vyksta, nors ir ne visada, tai tik pavyzdys: žmonės atvyksta ir apsilanko pirmą kartą pusvalandžiui ar panašiai. Namų šeiminkas paruošia kuklias, paprastas vaišes: užkandžiai, sūris, vaisiai, sausainiai.

Po pusvalandžio ar panašiai šeiminkas ar šeiminkė, kurie taip pat gali būti ir susirinkimo vadovai,

„Mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes (savo) tikėjimu jūs stovite...“ (2 Kor 1:24). 8

www.namu-baznycia.lt, namu.baznycia@gmail.com

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra antgamtiška. Tačiau jie nepastebi antgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymų procesas yra antgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

paklausia, kas turi kokių nors maldos poreikių. Kai visi išsako savo poreikius, prasideda malda už poreikius. Tuo metu gali įvykti daug kas – žmonės gali norėti asmeninių maldu, ir žmonės gali dėti rankas ant jų ir tuomet klausyti, ką Viešpats jiems kalbės per Dvasios dovanas, ar tiesiog per malda.

Priklauso nuo to, kokios dovanos veikia per lyderį, grupė gali pradėti šlovinti arba toliau melstis ir plaukti Dvasios dovanose, arba klausytis, kuo dalinasi iš savo širdies to susirinkimo vadovas.

Tikslingas šlovinimas

Šlovinimas plaukia iš širdies, gimsta iš intymumo ir kiekvieno asmens artumo su Tėvu ir Jėzumi. Tikras garbintojas patiria, kaip iš jo širdies liejasi garbinimo ir meilės žodžiai Tėvui ir Jėzui. Jiems nereikia nei CD, nei instrumentų, o jeigu jie ir yra, jie pritaria garbintojo širdies melodijai.

Dievas gyvena savo žmonių šlovinime ir garbinime, todėl jei žmonės namų bažnyčioje nenori garbinti iš savo širdies (nenori ieškoti savo žodžių arba melodijos), jie greičiausiai nepatirs Šventosios Dvasios pasireiškimų (ir dovanų) savo susirinkime.

Kai žmonės nori būti pakrikštyti Šventąja Dvasia, bet priešinasi kalbėjimui kitomis kalbomis, daugeliu atvejų jie nežino kaip garbinti ar kaip spontaniškai išreikšti iš savo širdies meilę Tėvui ir Jėzui. Pastebėjau, kad daugelis didelių išgydymų, kuriuos stebėjau asmeniškai ir su kitais, įvyko tada, kai žmogus buvo giliai pasinėręs į garbinimą, taip išreikšdamas savo meilę Tėvui ir Jėzui, arba tiesiog pasiliko Tėvo artume, kur nieko netrūksta, ir tai jį išgydė. Pagalvokite apie tai: graikų kalboje žodis „garbinimas“ yra *proskuneo*, *pros* reiškia „link“ ir *kuneo* reiškia „bučiuoti“. Garbinimas yra su tikslu, su intencija ir nukreiptas „link“ Tėvo. Tai reiškia Dievo Tėvo bučiavimas – pilnas meilės pasireiškimas. Dievas ieško tų, kurie garbins Jį Dvasioje ir tiesoje (su tyrais motyvais).

Dažnai, kai pasiūloma pagarbinti, daugumoje bažnyčių, kurios neturi muzikantų ar vedančiųjų, žmonės nežino, kaip išreikšti tokiu būdu meilę Tėvui. Todėl Paulius sako: „kalbėkite vienas kitam psalmėmis ir himnais bei dvasinėmis giesmėmis, šlovindami ir kurdami melodijas savo širdyje Viešpačiui. Ir visados dėkokite Dievui“ (Ef 5:19-20). Todėl namų bažnyčioje reikėtų šiek tiek specialiai pastudijuoti apie garbinimą ir kurį laiką, kol žmonės išmoks išsakyti savo žodžiais, nenaudoti CD. Kad jie, užuot giedodę sukurtų giesmių žodžius, išminktų pasakyti Dievui Tėvui patys, kodėl jie Jį myli ir kodėl jie myli Jėzų.

Tikslingas Žodis

Susirinkime turi būti ir Dvasia, ir Žodis. Jei turite Dvasią be Žodžio, žmonės praras pusiausvyrą. Jei turite Žodį be Dvasios – viskas yra sausa ir nuobodu. Jei žmonės namų bažnyčioje nenori veikti inspiruojami savo širdies, jei jie nenusiteikę būti aktyviais, dėti rankas, melstis ir tikėti, kad Dievas kalbės per juos, ar duos žodį tam asmeniui už kurį meldžiasi, tuomet namų bažnyčia paklius į stagnacijos būklę. Daugelyje susirinkimų garbinimas ir malda natūraliai išsiliesia į Žodžio studijas ir diskusijas. Tačiau Žodis, malda, ir garbinimas gali vykti bet kokia tvarka, priklauso nuo to, kaip vedantysis nori vesti susirinkimą.

Štai čia kartais žmonės ima jaudintis, kai nori pradėti studijas, ar pasidalinti žinia. Namų bažnyčioje viskas nukreipta į diskusiją, o ne į pamokslavimą. Daugelį kartų stebėjome, kaip nuostabus laikas su Viešpačiu prasidėdavo nuo vienos Rašto eilutės ar minties apie kurią nors eilutę. Tu esi tarp draugų, kiti užpildys pauzes pokalbyje, nes tai vyksta diskusijos forma... atsipalaiduok, pasidalink kas tavo širdyje. Tu esi saugus. Paulius kalbėjo korintiečiams: „Kai jūs susirenkate, kiekvienas turi psalmę (garbinimą, malda), ar mokymą (ką Dievas mane mokė šią savaitę, ar kitu metu), ar kalbas/aiškinimą (laisvė veikti Dvasios dovanose), ar apreiškimą (tai, ką man Dievas parodė šią savaitę, ar anksčiau)“ (1 Kor 14:26).

Priklausomai nuo to, kaip Dievas sukūrė tą, kuris veda susirinkimą, toks bus ir susirinkimas. Vadovas, kuris turi daugiau malonės užtarti maldoje, tikriausia visus ves į garbinimą ir malda, mokytojas pirmenybę teiks gilioms Žodžio studijoms, kažkas galbūt turės tik vieną pasikartojančią šią savaitę mintį ir norės ją pasidalinti (apreiškimas), – viskas judės būtent nuo to taško. Kad ir kas vadovautų susirinkimui, jis turi ieškoti Viešpaties, svarbiausia, kad viskas vyktų apgalvotai, su tikslu. Aš supratau iš savo ir kitų patyrimo, kad gali būti taip, jog aš dalinuosi savo apreiškimais su kitais, pavyzdžiui tu, ką suvokiau nuo trečiadienio iki sekmadienio. Tėvas man pradeda duoti mintis, Rašto vietas, psalmę, apreiškimą ar temą susirinkimui – ir aš galvoju apie tai tas kelias dienas iki sekmadienio susirinkimo. Tai natūraliai liejasi ir tai visiškai lengva, nes asmuo gali būti pats savimi, tokiu, kokį jį sukūrė Tėvas.

Tikslingi, apgalvoti tarpusavio santykiai

Namų bažnyčia – tai svečiai susirinkę kieno nors svetainėje, kurie siekia pažinti vienas kitą. Taip, kaip vienoje iš mūsų surastų eilučių: „pastebėję man suteiktą malonę, Jokūbas, Kefas ir Jonas, kurie laikomi šulais, padavė man ir Barnabui dešines draugystės ženklai“ (Gal 2:9). Kai pažįsti ir pamilsti įvairaus

„Matykite tai ką Aš matau: žmonės bėgioja iš vieno susirinkimo į kitą, ieškodami įspūdingų reginių ir manydami, kad tai yra atgamtiška. Tačiau jie nepastebi atgamtinio darbo savo viduje, netgi savo širdyse. Pats mokymystės procesas yra atgamtinis“.

Jėzaus žodžiai pasakyti John 2001 metų vasarį, aplankymo metu.

amžiaus, rasės, kilmės, turinčius skirtingą gyvenimo patyrimą žmones, svarbiausia yra pastebėti malonę. „Pastebėjo malonę“ toje eilutėje reiškia, jog nors Petras ir kiti buvo pašaukti pas žydus, o Paulius pas pagonis, jie bendravo ir draugavo. Kai Petras vėliau rašė, jog kai kas iš Pauliaus raštų sunkiai suprantama, jis turėjo galvoje, kad net jeigu jis ir nesuprato viso Pauliaus pašaukimo, mokymo ar gyvenimo patyrimo, jis atpažino malonę ir jį mylėjo (2 Pt 3:16). Tai reiškia, kad mes ieškome Jėzaus kitame žmoguje, ir to, ką Jis padarė ir daro juose, visa kita – jų praeitis, rasė, socialinė kilmė ir t.t. yra nesvarbu. Štai taip mes pamilstame visiškai kitokius nei mes žmones, – savo dvasia atpažindami, kad Jėzus yra juose, ir mylėdami Jį juose.

Namų bažnyčios pereina per tam tikrus etapus. Mes pastebėjome, kad pirmosiomis 90 dienų žmonių elgesys būna pavyzdingas. Po 6 mėnesių (jeigu jie pasilieka kartu) iškyla asmenybių konfliktai ir žmonės turi išmokti pastebėti malonę kituose. Dar trijų mėnesių reikia įveikti tuos konfliktus mokantis, kaip elgtis susirinkimuose ir gyventi meilėje, o baigiantis 12 mėnesių susiformuoja branduolys, grupė draugų, kurie moka įveikti tarpusavio konfliktus ir tikrai džiaugiasi vienas kito draugija. Po 6-18 mėnesių namų bažnyčia ima gręžtis į išorę ir pradeda kviešti kitus, nors gali būti ir kitaip.

Susijungę su tikslu

Naujajame Testamente neatrasime bažnyčios, kuri būtų gyvavusi atskirai nuo kitų. Daugelis pradėjo kaip individualios namų bažnyčios, pavyzdžiui Antiochijoje (Apd 11) arba Filipuose (Apd 16), tačiau kiekviena namų bažnyčia siekė susijungti su apaštalais ir kitomis namų bažnyčiomis. Turėdami šituos ryšius žmonės susirašinėjo, keliavo pirmyn ir atgal, siuntė pinigus stokojantiems – jie žinojo vieni apie kitus. Korinte kilo ginčai (1 Kor 3), nes jie vėl pradėjo elgtis kaip neatgimę žmonės. Tarp jų kilo nesutarimai – vieni palaikė Apolą, kiti – Paulių. Paulius jiems rašė, kad tai neturėtų būti nesutarimo priežastimi, kad jie elgiasi kaip kūdikiai. Vėliau (Apd 9) Paulius sakė, kad jų gyvenime jis pasidarbavo daugiau už kitus, tačiau tegu jie patys sprendžia, su kuo nori būti. Kai Antiochijos tikintieji sužinojo, jog Jeruzalėje išpranašautas badas, jie pasiuntė ten paaukojimus. Paulius du kartus dėkojo bažnyčioms, kurios prasidėjo Lidijos namuose Filipuose, už tai, kad jos tuo metu, kai jis pradėjo bažnyčią Tesalonikuose, atsiuntė paramą. Jie norėjo padėti jam steigti ir kitas namų bažnyčias (Apd 11:29; 16:40; 17:1-8; Fil 4:15-16). Laiške Korintiečiams (2 Kor 8) skaitome, kaip Paulius priima paaukojimus vadovams bei tikintiesiems Jeruzalėje, čia jis dar kartą pamini namų bažnyčias Filipuose ir Makedonijoje, kurios taip pat aukojo. Taigi Filipai buvo susijungę su Tesalonika ir Korintu, jie visi kartu buvo susijungę su Pauliumi, o jis buvo susijungęs su Jeruzale... Štai kaip viskas vyko ir plėtėsi.

Mes siekiame sekti Pauliaus pavyzdžiu – jis siekė sukurti ryšius, bet ne tinklą. Tinklas ir tarpusavio ryšiai natūraliai vystėsi laikui einant, tačiau svarbiausia buvo tarpusavio santykiai. Štai kodėl tokia svarbi yra laiške Korintiečiams išsakyta mintis: „mes juk neviešpataujame jūsų tikėjimui, bet esame jūsų džiaugsmo talkininkai, nes **savo** (vertimas iš anglų k.) tikėjimu jūs stovite“ (2 Kor 1:24).

Nei Paulius, nei mes neturime viešpatauti kieno nors tikėjimui – kiekviena namų bažnyčia yra nepriklausoma, tikra bažnyčia. Mūsų, kaip vadovų ir partnerių vaidmuo tinkle yra būti džiaugsmo talkininkais. Tame yra didi ramybė. Sąmoningai siekite tikslo, jūs tai galite, jūs ne vieni!

Gausių palaiminimų!

John Fenn

www.supernaturalhousechurch.org

Neužmirškite rašyti man asmeninius e-laiškus šiuo adresu: cwowi@aol.com